

2. Zarzut drugi dotyczący szeregu naruszeń prawa przy wykładni art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników, w odniesieniu do pkt 31, 57-60, 61-65 zdanie pierwsze zaskarżonego wyroku.
3. Zarzut trzeci dotyczący szeregu naruszeń prawa i naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do pkt 65, 67-79 de zaskarżonego wyroku.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2016 r. – Trasta Komerčbanka i in./EBC

(Sprawa T-698/16)

(2016/C 441/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Trasta Komerčbanka AS (Ryga, Łotwa) i 6 innych podmiotów (przedstawiciele: O. Behrends, L. Feddern i M. Kirchner, lawyers)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej Trasta Komerčbanka AS, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że EBC naruszył art. 24 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ⁽¹⁾ i powiązanych przepisów w związku z przeglądem wcześniejszej decyzji EBC przeprowadzonym przez Administracyjną Radę Odwoławczą.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że EBC nie dokonał ostrożnej i bezstronnej analizy i oceny wszystkich aspektów faktycznych, w tym, bez ograniczeń, że nie zareagował on odpowiednio na fakt, iż informacje i dokumenty przedstawione przez łotewski lokalny organ regulacyjny były niedokładne.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że EBC naruszył zasadę proporcjonalności, nie uznając dostępności alternatywnych środków.
4. Zarzut czwarty oparty na tym, że EBC naruszył zasadę równego traktowania.
5. Zarzut piąty oparty na tym, że EBC naruszył art. 19 i motyw 75 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz dopuścił się nadużycia uprawnień.
6. Zarzut szósty oparty na tym, że EBC naruszył zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

7. Zarzut siódmy oparty na tym, że EBC naruszył reguły proceduralne, w tym prawo do bycia wysłuchanym, prawo dostępu do akt sprawy, prawo do dostatecznie uzasadnionej decyzji oraz art. 83 ust. 1 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

Odwołanie wniesione w dniu 30 września 2016 r. przez José Barrosa Trutę, Marca Forliego, Calogera Galanteo, Bernarda Gradela od wyroku wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-126/15, Barroso Truta i in./Trybunał

(Sprawa T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: José Barroso Truta (Bofferdange, Luksemburg), Marc Forli (Lexy, Francja), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Belgia), Bernard Gradel (Konacker, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-126/15, Barroso Truta i in./TSUE;

wydanie orzeczenia, rozstrzygając, że,

— Trybunał Sprawiedliwości wypłaci 61 121,08 EUR na rzecz J. Barrosy Truty, 129 440,98 EUR na rzecz M. Forliego, 76 324,29 EUR na rzecz C. Galanteo oraz 99 565,13 EUR na rzecz B. Gradela, jakiegokolwiek funduszowi lub zakładowi ubezpieczeń wskazanemu przez wnoszących odwołanie;

— ewentualnie, Trybunał Sprawiedliwości wypłaci ww. kwoty wnoszącym odwołanie, przy czym kwoty te zostaną powiększone o odsetki naliczone według stawki 3,1 % w stosunku rocznym, począwszy od dnia przeniesienia uprawnień emerytalnych do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej;

obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd do spraw Służby Publicznej, gdy stwierdził, że skarga o odszkodowanie była niedopuszczalna z uwagi na to, iż skarżący nie dopełnili wymogów postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, które powinno jakoby rozpocząć się złożeniem zażalenia, a następnie powinna być zostać wniesiona potencjalna skarga o stwierdzenie nieważności na decyzje w sprawie doliczenia lat uprawniających do emerytury w systemie emerytalnym instytucji Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, jakie popełnił SSP, gdy stwierdził, że organ upoważniony do zawierania umów o pracę nie dopuścił się zawinionego działania w związku z przekazaniem propozycji doliczenia lat uprawniających do emerytury, które okazały się jednak niekompletne, a nawet nieprawidłowe, ponieważ były zaadresowane do członków personelu kontraktowego z grupy funkcyjnej I.